BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. kovo 23 d.*

„Viešoji tarnyba – Laikinieji tarnautojai – eu-LISA personalas – Drausminė procedūra – Drausminė nuobauda – Papeikimas – Įgyvendinimo nuostatos dėl administracinių tyrimų – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnis – Nesikonsultavimas su personalo komitetu – Teisė į gynybą ir teisė būti išklausytam – Pareigūnų tarnybos nuostatų 12, 12a, 17 ir 19 straipsniai – Vertinimo klaida – Gero administravimo principas – Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnis – Rūpestingumo pareiga – Atsakomybė – Neturtinė žala“

Byloje T-661/20

NV, atstovaujamas *avocats* S. Rodrigues ir A. Champetier,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūrą (eu-LISA), atstovaujamą M. Chiodi, padedamo *avocats* D. Waelbroeck ir A. Duron,

atsakovę,

dėl SESV 270 straipsniu grindžiamo prašymo, pirma, panaikinti 2020 m. vasario 3 d. eu-LISA sprendimą skirti ieškovui papeikimą ir, antra, atlyginti neturtinę žalą, kurią ieškovas teigia patyręs dėl to sprendimo,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir J. Martín y Pérez de Nanclares (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą [1]

I. Ginčo aplinkybės

1 2012 m. spalio 16 d. Europos Sąjungos didelės apimties IT sistemų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje operacijų valdymo agentūra (eu-LISA) įdarbino ieškovą NV laikinuoju tarnautoju (AD 7 lygio 2 pakopa) pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 2 straipsnio a punktą. Jis ėjo taikomųjų programų administratoriaus pareigas, kurios nuo 2019 m. rugsėjo 1 d. tapo informacinių technologijų operatoriaus pareigomis (AD 7 lygio 5 pakopa).

2 2018 m. spalio 19 d. ieškovas keliems adresatams adresuotame elektroniniame laiške pranešė apie incidentą, per kurį A (kitas eu-LISA tarnautojas ir bendradarbis) jam grasino žodžiu ir fiziškai. Konkrečiau kalbant, tas tarnautojas pagriebė kėdę ir grasino ja pasinaudoti, kad suduotų ieškovui, tačiau buvo sutramdytas kito kolegos.

3 Tą pačią dieną ieškovas išėjo laikinojo nedarbingumo atostogų ir informavo policiją apie tai, kad bijo dėl savo ir savo šeimos saugumo.

4 2018 m. spalio 21 d., t. y. po šio sprendimo 2 punkte nurodyto incidento, ieškovas, remdamasis Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 24 straipsniu, pateikė pagalbos prašymą dėl A.

5 2019 m. vasario 15 d. eu-LISA vykdomojo direktoriaus sprendimu, apie kurį ieškovas buvo informuotas kitą dieną, buvo pradėtas administracinis tyrimas, siekiant nustatyti visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, susijusius su ieškovo kaltinimais A dėl psichologinio priekabiavimo. Tuo pačiu sprendimu į pensiją išėjęs Europos Komisijos pareigūnas buvo paskirtas vadovauti tyrimui (toliau – tyrėjas).

6 2019 m. kovo 4 d. tyrėjas, atlikdamas tyrimą, išklausė ieškovą. Per šį pokalbį ieškovas turėjo galimybę išdėstyti faktines aplinkybes, paskatinusias jį pateikti pagalbos prašymą, ir pateikė priekabiavimo veiksmų, kuriuos tariamai atliko A, pavyzdžių. Vėliau šio pokalbio protokolas buvo perduotas ieškovui; jis grąžino tyrėjui pasirašytą kopiją nurodydamas, kad jame užfiksuotas ne visas ar neišsamus pokalbis ir klausimai.

7 2019 m. gegužės 22 d. ieškovui buvo pranešta, kad eu-LISA vykdomojo direktoriaus sprendimu išplečiama administracinio tyrimo apimtis, įtraukiant Pareigūnų tarnybos nuostatuose nustatytų pareigų pažeidimus, kuriuos padarė ir ieškovas, ir A. Nurodyta, kad per tyrimą paaiškėjo, jog ieškovas galėjo nevykdyti jam pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 11, 12, 17 ir 19 straipsnius tenkančių pareigų A atžvilgiu, taip pat neatsižvelgiant į jo santykius su A. Konkrečiau kalbant, ieškovas esą elgėsi taip, kad galėjo sukelti įtampą su A, pabloginti jo darbo sąlygas ir jį diskredituoti. Be to, ieškovas neva ne kartą elgėsi netinkamai su dviem eu-LISA apsaugos darbuotojais. Galiausiai nurodyta, kad ieškovas pažeidė pareigą prieš kreipdamasis į Prancūzijos policiją tam, kad praneštų apie savo konfliktinius santykius su A, paprašyti eu-LISA leidimo.

8 2019 m. liepos 16 d. tyrėjas ieškovą apklausė antrą kartą. Per šį antrąjį pokalbį ieškovas turėjo galimybę pateikti paaiškinimus, atsakydamas į jam pateiktus kaltinimus dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų pažeidimo. Šio antrojo pokalbio protokolas jam buvo pateiktas 2019 m. liepos 18 d.

[1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

9 2019 m. liepos 28 d. ieškovas gavo du papildomus dokumentus, t. y. dvi ataskaitas, kuriose pateikti dviejų eu-LISA apsaugos darbuotojų kaltinimai, kuriais kritikuojamas ieškovo elgesys jų atžvilgiu.

10 2019 m. rugpjūčio 21 d. ieškovui buvo išsiųsta preliminari tyrimo ataskaitos išvadų versija.

[Praleista]

14 2019 m. rugsėjo 10 d. tyrėjas, išklausęs, be kita ko, 27 liudytojus ir išnagrinėjęs ieškovo pastabas, užbaigė savo ataskaitą. Galutinėje ataskaitoje tyrėjas padarė išvadą, kad ieškovas kaltas dėl sunkaus Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio pažeidimo, dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnio pažeidimo tam tikrais atvejais ir dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 ir 19 straipsnių pažeidimo.

[Praleista]

16 2019 m. lapkričio 18 d. raštu eu-LISA vykdomasis direktorius ieškovui pranešė, kad, atsižvelgdamas į administracinio tyrimo išvadas, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 11 straipsnį ketina skirti jam papeikimą. Todėl ieškovui buvo pasiūlyta įgyvendinti savo teisę būti išklausytam arba dalyvaujant 2019 m. lapkričio 27 d. posėdyje, arba pateikiant rašytines pastabas. Prie rašto buvo pridėta sutrumpinta galutinės tyrimo ataskaitos versija.

[Praleista]

18 2019 m. lapkričio 27 d. posėdis vyko dalyvaujant ieškovui ir eu-LISA vykdomajam direktoriui. Pagrindinis patarėjas teisės klausimais, Žmogiškųjų išteklių skyriaus vadovas ir vienas teisės patarėjas dalyvavo posėdyje per vaizdo konferenciją. Per posėdį ieškovas turėjo galimybę pateikti savo pastabas ir išsakyti nuomonę dėl eu-LISA vykdomojo direktoriaus ketinamo skirti papeikimo.

[Praleista]

20 2019 m. gruodžio 9 d. šio sprendimo 18 punkte minėto 2019 m. lapkričio 27 d. posėdžio protokolas buvo pateiktas ieškovui. Šis turėjo galimybę pateikti savo pastabas per vienuolika darbo dienų; tai jis padarė 2020 m. sausio 3 d.

21 2020 m. vasario 3 d. raštu (toliau – ginčijamas sprendimas) eu-LISA vykdomasis direktorius pateikė ieškovui tokį pranešimą:

„Atidžiai išnagrinėję Jūsų bylą ir visų pirma tinkamai atsižvelgę į Jūsų susirūpinimą ir rašytines pastabas, susijusias su procedūriniais tyrimo aspektais (be kita ko, po to, kai dar kartą įsitikinome, kad atliekant tyrimą nebuvo padaryta jokio pažeidimo, ir padarę išvadą, kad [eu-LISA] nepadarė jokios klaidos), taip pat pastabas, kurias mums perdavėte 2020 m. sausio 3 d., apgailestaudami informuojame, kad skiriame Jums papeikimą, apie kurį bus nurodyta Jūsų byloje.“

22 Pareiškėjas taip pat gavo eu-LISA vykdomojo direktoriaus 2020 m. kovo 16 d. dokumentą „ 2019 m. vasario 15 d. pradėto tyrimo užbaigimas – Pranešimas [ieškovo vardas] apie tyrimo rezultatą“. Šiame dokumente, be kita ko, buvo nurodyta, kad, susipažinęs su visa ieškovo bylos medžiaga, vykdomasis direktorius padarė išvadą, kad ieškovas padarė galutinėje tyrimo ataskaitoje nurodytus pažeidimus (žr. šio sprendimo 14 punktą). Vykdomojo direktoriaus nuomone, vykstant tyrimo procedūrai buvo paisyta visų ieškovo teisių. Taigi buvo nuspręsta, kad jam turi būti skirtas papeikimas. Dėl A buvo konstatuota, kad jis pažeidė Pareigūnų tarnybos

nuostatų 11 ir 12 straipsnius. Panaši procedūra buvo pradėta prieš A, kuriam taikyta drausminė nuobauda ir taip pat buvo skirtas Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnyje numatytas papeikimas.

[Praleista]

III. Dėl teisės

30 Savo ieškinyje ieškovas prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir sprendimą atmesti skundą. Be to, jis prašo priteisti 5 000 EUR sumą, *ex aequo et bono* nustatytą kaip neturtinės žalos, kurią jis teigia patyręs dėl ginčijamo sprendimo priėmimo, atlyginimas.

A. Dėl reikalavimų dėl panaikinimo

[Praleista]

1. Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą

34 Grįsdamas prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovas nurodo keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas eu-LISA valdančiosios tarybos priimtų įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų neteisėtumu. Antrasis pagrindas grindžiamas teisės į gynybą, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio ir teisės būti išklausytam pažeidimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12, 12a, 17 ir 19 straipsnių bei gero administravimo principo pažeidimu, taip pat vertinimo klaidomis. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio ir rūpestingumo pareigos pažeidimu.

a) Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų neteisėtumu

35 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovas ginčija įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų, kurių priėmimo procedūra užbaigta 2014 m. spalio 18 d., prieš tai nepasikonsultavus su personalo komitetu (įsteigtas 2014 m. lapkričio 5 d.), teisėtumą. Jo teigimu, šios nuostatos, kurios šiuo metu išdėstytos 2015 m. sausio 28 d. eu-LISA valdančiosios tarybos sprendime (2015-014) ir kuriomis grindžiami vykdomojo direktoriaus sprendimai pradėti administracinį tyrimą ir jį išplėsti (atitinkamai 2019 m. vasario 15 d. ir gegužės 22 d. sprendimai – žr. šio sprendimo 5 ir 7 punktus), yra neteisėtos.

36 Konkrečiau kalbant, įgyvendinimo nuostatos dėl administracinių tyrimų, ieškovo nuomone, buvo priimtos pažeidžiant Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio 1 dalį, nes – priešingai, nei numatyta šiame straipsnyje – prieš jas priimant nebuvo pasikonsultuota su eu-LISA personalo komitetu.

[Praleista]

38 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio 1 dalį „[b]endrąsias šių Tarnybos nuostatų įgyvendinimo nuostatas priima kiekvienos institucijos paskyrimų tarnyba, pasitarusi [pasikonsultavusi] su personalo komitetu ir Tarnybos nuostatų komitetu [gavusi Tarnybos nuostatų komiteto nuomonę]“.

39 Nagrinėjamu atveju aišku, kad prieš priimant įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų su personalo komitetu nesikonsultuota, nes 2014 m. spalio 18 d. jas priimant minėtas komitetas dar nebuvo sudarytas. Be to, 2014 m. liepos 28 d. Komisijos sprendimo C(2014) 5392 *final* dėl pritarimo eu-LISA priimtoms Pareigūnų tarnybos nuostatų įgyvendinimo nuostatoms preambulėje nurodyta:

„Kadangi su eu-LISA personalo komitetu, kuris turi būti sudarytas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnį, dar nepasikonsultuota ir todėl šiuo metu neįmanoma įvykdyti šioje nuostatoje nurodytų reikalavimų. Personalo komitetui bus pasiūlyta pateikti savo nuomonę dėl aptariamų įgyvendinimo nuostatų, kai tik jis bus sudarytas, ir bus tinkamai atsižvelgta į jo nuomonę. Šiomis aplinkybėmis Valdančioji taryba turi teisę nedelsdama patvirtinti šias nuostatas.“

40 Prieš vertinant, ar nurodytas neteisėtumo pagrindas, t. y. tai, kad eu-LISA, priimdama įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų, nepasikonsultavo su savo personalo komitetu, gali lemti išvadą, kad šios įgyvendinimo nuostatos yra neteisėtos, reikia patikrinti minėtų nuostatų neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo ir pagrindo apskritai priimtinumą.

41 Primintina, kad pagal SESV 277 straipsnį bet kuri teismo proceso, kuriame ginčijamas Europos Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo priimtas visuotinai taikomas aktas, šalis gali remtis SESV 263 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytais pagrindais, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas tą aktą pripažintų netaikytinu.

42 SESV 277 straipsnis yra bendrojo principo – pagal kurį kiekvienai proceso šaliai, siekiančiai, kad būtų panaikintas jai skirtas sprendimas, suteikiama teisė atskirai ginčyti visuotinai taikomų aktų, kuriais remiantis priimtas tas sprendimas, galiojimą – išraiška (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Kadangi SESV 277 straipsniu nesiekiama suteikti šaliai galimybės ginčyti bet kokio visuotinai taikomo akto taikymo grindžiant bet kurį ieškinį, aktas, kurio neteisėtumu remiamasi, turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai taikomas ginčui, dėl kurio pareikštas ieškinys (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Nagrinėdamas ieškinius dėl individualaus pobūdžio sprendimų panaikinimo, Teisingumo Teismas pripažino, kad neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pagrįstai galima pareikšti dėl visuotinai taikomo akto nuostatų, kuriomis remiantis buvo priimti šie sprendimai arba kurios tiesiogiai teisiškai susijusios su tokiais sprendimais (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

45 Tačiau Teisingumo Teismas nusprendė, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pareikštas dėl visuotinai taikomo akto, kuris nėra įgyvendinamas ginčijamu individualiu sprendimu, yra nepriimtinas (žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia nustatyti, ar nagrinėjamu atveju yra tiesioginis teisinis ryšys tarp ginčijamo sprendimo ir įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų.

47 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad ieškovas tik teigia, jog nebuvo laikytasi Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje numatytos formalios sąlygos dėl konsultavimosi su personalo komitetu prieš priimant įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų. Toks kaltinimas buvo pateiktas po to, kai ieškovo atžvilgiu vykdytas tyrimas buvo baigtas ir ieškovas konstatavo, kad ginčijamu sprendimu jam buvo skirtas papeikimas.

48 Konkrečiau kalbant, ieškovas teigia, jog tai, kad priimdama įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų eu-LISA nelaukė, kol bus sudarytas personalo komitetas, reiškia, kad šios nuostatos buvo priimtos pažeidžiant „esminį procedūrinį reikalavimą“. Iš to ieškovas daro išvadą, kad 2019 m. vasario 15 d. vykdomojo direktoriaus sprendimas pradėti administracinį tyrimą (žr. šio sprendimo 5 punktą) ir jo 2019 m. gegužės 22 d. sprendimas šį tyrimą išplėsti (žr. šio sprendimo 7 punktą), priimti remiantis įgyvendinimo nuostatomis dėl administracinių tyrimų, taip pat buvo neteisėti. Galiausiai jis teigia, kad ginčijamas sprendimas, priimtas atlikus tyrimą pagal 2019 m. gegužės 22 d. sprendimą, savo ruožtu turi būti laikomas neteisėtu, nes įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų neteisėtumas, remiantis „domino“ efektu, lemia ginčijamo sprendimo neteisėtumą.

49 Vis dėlto, priešingai, nei atsiliepime į proceso organizavimo priemonę teigia ieškovas, remdamasis Bendrojo Teismo sprendimu, kuris apeliacinėje instancijoje buvo iš dalies panaikintas (2001 m. spalio 2 d. Sprendimo *Martinez ir kt. / Parlamentas*, T-222/99, T-327/99 ir T-329/99, EU:T:2001:242, 135 punktas), naujausioje jurisprudencijoje (žr. šio sprendimo 44 ir 45 punktus) nekalbama apie tokį SESV 277 straipsnio taikymo srities išplėtimą, kad į ją būtų įtrauktas bet koks institucijų aktas, kuris apskritai yra svarbus priimant sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys dėl panaikinimo.

50 Priešingai – iš jurisprudencijos (žr. šio sprendimo 44 ir 45 punktus) matyti, jog tam, kad visuotinai taikomo akto neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas būtų pripažintas priimtinu, reikia nustatyti „tiesioginį teisinį ryšį“ tarp ginčijamo akto ir akto, dėl kurio pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

51 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas visiškai nepagrįstas įrodymais, susijusiais su įgyvendinimo nuostatomis dėl administracinių tyrimų; nurodomas tik Pareigūnų tarnybos nuostatų pažeidimas, konstatuotas galutinėje tyrimo ataskaitoje (žr. šio sprendimo 14 ir 22 punktus).

52 Ginčijamas sprendimas nėra įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų taikymo priemonė. Šis sprendimas, kaip teisingai tvirtina eu-LISA, buvo priimtas remiantis Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 9 straipsnio 1 dalies b punktu, o ne įgyvendinimo nuostatomis dėl administracinių tyrimų.

53 Išvada, kad tarp ginčijamo sprendimo ir įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų nėra tiesioginio teisinio ryšio, yra dar akivaizdesnė, jeigu taip pat atsižvelgiama į tai, kad Bendrasis Teismas yra nusprendęs, jog turi būti glaudus ryšys tarp pačių ginčijamo sprendimo motyvų ir ieškinio pagrindo, grindžiamo visuotinai taikomo akto neteisėtumu (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *PB / Komisija*, T-609/16, EU:T:2017:910, 29 punktą).

54 Vis dėlto negalima teigti, kad yra glaudus ryšys tarp ginčijamo sprendimo motyvų, grindžiamų sunkiu Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio pažeidimu, Pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnio pažeidimu tam tikrais atvejais ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 ir 19 straipsnių pažeidimu (žr. šio sprendimo 22 punktą), ir ieškinio pagrindo, grindžiamo įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų neteisėtumu dėl to, kad prieš priimant minėtas nuostatas nebuvo konsultuotasi su personalo komitetu.

55 Be to, iš bylos medžiagos nematyti, jog tai, kad prieš priimant įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų nebuvo konsultuotasi su personalo komitetu, būtų turėję kokios nors įtakos procedūrinių garantijų laikymuisi atliekant tyrimą arba pačiam ginčijamo sprendimo turiniui.

56 Svarbu pažymėti, kad, kaip bus nurodyta nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą ieškovo teisės į gynybą ir teisės būti išklausytam pažeidimu, administracinės procedūros eiga nerodo nieko, kas būtų galėję pažeisti ieškovo teisę į gynybą (žr. šio sprendimo 91 punktą). Be to, vykdomasis direktorius 2020 m. kovo 16 d. dokumente nurodo, kad išnagrinėjo visą ieškovo bylos medžiagą ir padarė išvadą, jog per tyrimo procedūrą ieškovo teisės nebuvo pažeistos (žr. šio sprendimo 22 punktą).

57 Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje taip pat numatytas reikalavimas prieš priimant įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų pasikonsultuoti su personalo komitetu. Vis dėlto iš jurisprudencijos matyti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje numatytas konsultavimasis su personalo komitetu nereiškia, kad šio komiteto nuomonės turi būti laikomasi (šiuo klausimu žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Murariu / EDPPI*, F-116/14, EU:F:2015:89, 86 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Taigi tiesioginis ar glaudus teisinis ryšys tarp įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų ir ginčijamo sprendimo neįrodytas.

59 Bet kuriuo atveju aplinkybės, kad su personalo komitetu nebuvo konsultuotasi, nepakanka tam, kad būtų įrodyta, jog įgyvendinimo nuostatos dėl administracinių tyrimų galėjo būti kitokios ir ieškovui nebuvo užtikrintos procedūrinės garantijos.

60 Be šio sprendimo 57 punkte pateikto vertinimo, iš bylos medžiagos matyti, kad įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų „parengė ir peržiūrėjo“ administratorė, kuri, sudarius eu-LISA personalo komitetą, t. y. 2014 m. lapkričio 5 d., buvo paskirta jo pirmininke. Taigi iš dalies galima manyti, kad bent jau būsima personalo komiteto pirmininkė prieš priimant įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų galėjo apie jas pareikšti savo nuomonę.

61 Be to, reikia pažymėti, kad 2014 m. birželio 16 d. raštu eu-LISA vykdomasis direktorius kreipėsi į Komisijos Žmogiškųjų išteklių generalinį direktoratą prašydamas suteikti informacijos, be kita ko, apie situaciją su įgyvendinimo nuostatomis dėl administracinių tyrimų. 2014 m. liepos 28 d. sprendimu Komisija leido eu-LISA pateikti minėtas nuostatas savo valdančiajai tarybai, kad ši jas priimtų.

62 Be to, viena vertus, kaip teisingai pabrėžia eu-LISA, įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų priėmimo procedūra baigta 2014 m. spalio 18 d., Valdančiosios tarybos, kurią sudaro kiekvienos valstybės narės ir Komisijos atstovai, nariams nepateikus prieštaravimų. Kita vertus, personalo komitetas nuo tada, kai buvo įsteigtas, per aptariamą tyrimą neprašė peržiūrėti įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų ir netgi nepateikė prieštaravimų dėl jų formuluočių.

63 Atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes (tai, kad įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų leido priimti Komisija, kad būsima personalo komiteto pirmininkė peržiūrėjo šias nuostatas ir kad personalo komitetas niekada neprašė jų persvarstyti), reikalavimo iš anksto pasikonsultuoti su personalo komitetu nesilaikymas negalėjo turėti įtakos procedūrinėms garantijoms, kuriomis naudojosi ieškovas.

64 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad tiesioginio teisinio ryšio tarp įgyvendinimo nuostatų dėl administracinių tyrimų ir ginčijamo sprendimo buvimas nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis neįrodytas. Be to, tai, kad prieš priimant įgyvendinimo nuostatas dėl administracinių tyrimų nebuvo konsultuotasi su personalo komitetu, atsižvelgiant į šio sprendimo 59–62 punktuose išdėstytus argumentus, negali turėti įtakos minėtų nuostatų turiniui, taigi ir ginčijamo sprendimo teisėtumui.

65 Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

[Praleista]

b) Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 12, 12a, 17 ir 19 straipsnių ir gero administravimo principo pažeidimu, taip pat „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“

93 Trečiajame ieškinio pagrinde ieškovas pateikia kelis kaltinimus. Pirmasis kaltinimas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimu, taip pat „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“. Antrasis kaltinimas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 ir 19 straipsnių pažeidimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnio pažeidimu.

[Praleista]

1) Dėl antrojo kaltinimo, grindžiamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 ir 19 straipsnių pažeidimu

124 Ieškovas tvirtina, kad yra akivaizdu, jog jis nepažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 ir 19 straipsnių, ir kad sprendime atmesti skundą pateiktas šių nuostatų aiškinimas yra klaidingas ir turi lemti jo panaikinimą.

125 Dėl tariamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnio pažeidimo ieškovas tvirtina, kad šio 17 straipsnio taikymo sritis yra griežtai apribota ir apima tik informacijos, susijusios su pareigų vykdymu, atskleidimą. Jis teigia policijai neperdavęs (žr. šio sprendimo 3 punktą) jokios „informacijos“, kurią sužinojo vykdydamas savo pareigas. Be to, eu-LISA nenurodė, kokia informacija, susijusi su ieškovo pareigų vykdymu, buvo atskleista. Ieškovas tik pareiškė, kad baiminasi dėl savo ir savo šeimos fizinės neliečiamybės savo privačioje sferoje už eu-LISA ribų.

126 Ieškovo teigimu, jis iš anksto informavo eu-LISA apie netinkamą A elgesį – tai matyti iš įvairių Bendrajam Teismui pateiktų elektroninių laiškų. Būtent tai, kad negavo atsakymo iš administracijos, jį paskatino pateikti pagalbos prašymą ir pranešti policijai apie savo padėtį, nes jis pagrįstai baiminosi dėl savo ir savo šeimos fizinės neliečiamybės.

127 Dėl tariamo Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnio pažeidimo ieškovas tvirtina, kad pranešimas apie „nusikalstamą veiką“ – *a fortiori* su privačia erdve susijusiu klausimu – negali būti laikomas informacijos, kuri sužinota vykdant savo pareigas, „pateikimu teisėsaugos institucijoms“. Ieškovo teigimu, policijos pareigūno ar asmens, atliekančio administracines funkcijas policijos komisariato priimamajame, negalima prilyginti teisminei institucijai. Iš to darytina išvada, kad nėra pareigos pateikti vykdančiajam direktoriui prašymą leisti paduoti skundą teismui.

[Praleista]

129 Pirma, iš pradžių reikia priminti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Be leidimo pareigūnas negali atskleisti jokios informacijos, gautos atliekant savo pareigas, išskyrus atvejus, kai tokia informacija jau yra išviešinta ar visuomenei sudaryta galimybė ją sužinoti.

2. Išėjęs iš tarnybos pareigūnas lieka susaistytas šia prievole.“

130 Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnyje numatyta:

„Vykstant teismo procesui, pareigūnas, negavęs paskyrimų tarnybos leidimo, jokiu pretekstu neatskleidžia informacijos, kuri jam buvo patikėta einant pareigas. Leidimą atsisakoma suteikti tik kai tai būtina siekiant apsaugoti Sąjungos interesus ir toks atsisakymas neturėtų turėti baudžiamojo pobūdžio padarinių pareigūno atžvilgiu. Išėjęs iš tarnybos pareigūnas toliau turi laikytis šios pareigos.

Pirmosios dalies [pastraipos] nuostatos netaikomos pareigūnui ar buvusiam pareigūnui, kuris Europos Sąjungos Teisingumo Teismui arba institucijos drausmės komisijai teikia įrodymus klausimu, susijusiu su Europos Sąjungos tarnautoju ar buvusiu tarnautoju.“

131 Antra, iš galutinės tyrimo ataskaitos ir preliminarios tyrėjo išvadų versijos (žr. šio sprendimo 10 punktą), kurias ieškovas nurodė savo 2020 m. balandžio 9 d. skunde, matyti:

„Europos Sąjungos darbuotojai negali darbe iškylančiais klausimais kreiptis į išorės teisėsaugos instituciją (pavyzdžiui, policiją), taip inicijuodami išorinį teismo procesą. Tokio pobūdžio veiksmams tokiomis aplinkybėmis reikia gauti paskyrimų tarnybos leidimą pagal abu (t. y. 17 ir 19) Pareigūnų tarnybos nuostatų straipsnius. Niekas netrukdo [ieškovui] prašyti tokio paskyrimų tarnybos leidimo; jis galėjo jį gauti, tačiau jo nepaprašė, nors privalėjo tai padaryti.“

132 Trečia, iš sprendimo atmesti skundą matyti, kad buvo nustatyta, jog ieškovas kreipėsi į Prancūzijos policiją, ir kad aplinkybė, jog šie veiksmai buvo atlikti dėl to, kad jis baiminosi dėl savo ir savo šeimos fizinės neliečiamybės, nepaneigia to, kad jis iš anksto neinformavo eu-LISA ir nepaprašė leidimo, todėl pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatus.

133 Pirmiausia reikia įvertinti, ar 17 ir 19 straipsniai taikomi tuo atveju, kai pareigūnas kreipiasi į policiją siekdamas pranešti apie konfliktiškus santykius su darbo kolega.

134 Šiuo klausimu yra nuspręsta, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnyje numatyta leidimų tvarka skirta tam, kad administracijai būtų sudaryta galimybė įsitikinti, jog informacijos, kuri buvo pateikta pareigūnui vykdant savo pareigas, atskleidimas nepakenks Sąjungos interesams, be kita ko, paveikdamas jos veikimą ir reputaciją. Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnyje nustatytos leidimų tvarkos tikslas – suteikti administracijai galimybę tinkamu laiku užtikrinti, kad pareigūnai pakeistų savo elgesį, atsižvelgdami į institucijų interesus ir jiems pagal SESV 339 straipsnį tenkančias pareigas. Todėl šia tvarka siekiama, be kita ko, išsaugoti pasitikėjimo ryšį, kuris turi sieti institucijas ir jų tarnautojus. Ją įgyvendinant reikia suderinti įvairius susijusius interesus, kad būtų galima nustatyti, kuris iš Sąjungos interesų ar visuomenės interesas gauti informaciją turi būti viršesnis (šiuo klausimu žr. 2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, F-132/07, EU:F:2011:4, 71 ir 72 punktus). Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsniu siekiama priminti, be kita ko, pareigūno pareigą laikytis profesinės paslapties ir, be kita ko, nustatoma pareiga prašyti leidimo atskleisti informaciją, kuriai dėl jos pobūdžio taikoma profesinė paslaptis.

135 Darytina išvada, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnis neapima atvejo, kai pareigūnas kreipiasi į policiją siekdamas pranešti apie konfliktinius santykius su kolega savo darbo vietoje. Todėl ginčijamame sprendime pateikta nuoroda į Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnį yra klaidinga.

136 Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnio taikymo srities, kaip ji apibrėžta šio straipsnio pirmame sakinyje, reikia pažymėti, kad šioje nuostatoje vartojamas žodžių junginys „[v]ykstant teismo procesui“ lėmė kalbinių versijų skirtumus. Versijoje anglų kalba vartojamas bendras žodžių junginys „disclos[e] in any legal proceeding“ (atskleisti bet kokiame teisiniame procese), o versijose ispanų, italų ir vokiečių kalbomis atitinkamai vartojami konkretesni žodžiai „revelar en un procedimiento judicial“ (atskleisti vykstant teismo procesui), „deporre in giudizio“ (liudyti) ir „vor Gericht vorbringen oder <…> aussagen“ (pateikti teismui arba <…> liudyti).

137 Vis dėlto, viena vertus, yra nuspręsta, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnio taikymo sritis, kaip ji apibrėžta šio straipsnio pirmame sakinyje, negali būti aiškinama siaurai, t. y. kad jis taikomas tik pareigūnui, turinčiam liudyti teisme. Iš tiesų ši taikymo sritis apima visus atvejus, kai pareigūnas bet kokiu „pretekstu“ turi atskleisti teismui informaciją, kuri jam buvo patikėta einant pareigas, nedarant skirtumo tarp tokios informacijos naudojimo per apklausą būnant liudytoju arba pareiškiant ieškinį nacionaliniame teisme, pavyzdžiui, pateikiant skundą baudžiamojoje byloje (2002 m. birželio 13 d. Sprendimo *Ferrer de Moncada / Komisija*, T-74/01, EU:T:2002:158, 48 punktas). Taigi pareigūno, turinčio liudyti teisme, atvejis nėra vienintelis, kuris numatytas Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnyje (šiuo klausimu žr. 2002 m. birželio 13 d. Sprendimo *Ferrer de Moncada / Komisija*, T-74/01, EU:T:2002:158, 49 punktą).

138 Kita vertus, reikia pažymėti, kad kai kuriose valstybėse narėse policija gali atlikti teisminio pobūdžio vaidmenį ir, be kita ko, veikti teismo prašymu. Be to, gali paaiškėti, kad kreipimasis į policiją yra reikalingas ar net būtinas, kad būtų galima kreiptis į teismą. Galiausiai pranešimas policijai gali lemti veiksmus teisme arba gali būti naudojamas teisme.

139 Nors reikia pripažinti, kad abiem Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 ir 19 straipsniais tam tikra prasme siekiama užtikrinti konfidencialumo pareigos laikymąsi ir taip įtraukti atitinkamą instituciją tuo atveju, kai informacija, kuria pareigūnas disponuoja dėl savo pareigų, atskleidžiama išorėje, reikia skirti atitinkamą jų taikymo sritį. Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsniu

siekiama išvengti neigiamo poveikio institucijos veikimui ir reputacijai ir jis taikomas tais atvejais, kai pareigūnas ketina atskleisti informaciją, kurios atžvilgiu taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį.

140 Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnis – priešingai – taikomas atvejui, kai pareigūnas nori teisme nurodyti aplinkybes, susijusias su konfliktiniais santykiais darbo vietoje, kuriems dėl jų pobūdžio pareiga saugoti profesinę paslaptį netaikoma, tačiau kurie gali turėti įtakos institucijos veikimui ir reputacijai.

141 Reikia pažymėti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnyje aiškiai numatyta vienintelė išankstinio leidimo taisyklės išimtis tam, kad pareigūnas teismui galėtų atskleisti informaciją, kuri jam buvo patikėta einant pareigas, t. y. kai pareigūnas arba buvęs pareigūnas Europos Sąjungos Teisingumo Teisme arba institucijos drausmės komisijoje turi liudyti byloje, susijusioje su esamu arba buvusiu Sąjungos tarnautoju.

142 Be to, iš ribojamosios Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnio antro sakinio formuluotės (žr. šio sprendimo 130 punktą) matyti, kad „Sąjungos interesai“, kurie pagal šį straipsnį gali pateisinti atsisakymą leisti atskleisti teismui su pareigomis susijusią informaciją, būtinai turi būti labai reikšmingi ir Sąjungai gyvybiškai svarbūs interesai (žr. 2002 m. birželio 13 d. Sprendimo *Ferrer de Moncada / Komisija*, T-74/01, EU:T:2002:158, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi atsisakymo išduoti leidimą atvejai yra griežtai riboti.

143 Galiausiai iš šių ribojamųjų 19 straipsnio nuostatų ir to, kad nėra formalių reikalavimų, kurių reikia norint prašyti leidimo atskleisti teismui informaciją, kuri buvo patikėta einant pareigas, taip pat matyti, kad pareigūnui ar tarnautojui negali būti taikomas išankstinio leidimo reikalavimas esant tam tikro sunkumo ir skubos situacijoms, ypač kai atitinkamam pareigūnui ar tarnautojui gresia pavojus.

144 Toliau dėl to, ar nagrinėjamu atveju ieškovas pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnį, pirma, reikia konstatuoti, kad jis negali teigti, jog incidentas su darbo kolega, įvykęs po diskutuotinu būdu vykusios diskusijos, turi būti laikomas atsietu nuo jo pareigų eu-LISA vykdymo, ir kad jis neatitinka informavimo einant pareigas kriterijaus.

145 Šiuo klausimu iš paties ieškovo pateikto incidento aprašymo matyti, kad A grįžo į savo kabinetą aptarti darbo klausimų su kitu kolega ir kad ieškovas, kurio A neprašė, prisijungė prie diskusijos, o tai buvo A reakcijos – pareikštas nesutikimas su tuo, ką pasakė ieškovas, ir prieš jį užsimota kėde – priežastis.

146 Antra, reikia pažymėti, kad faktai, kuriuos ieškovas nurodė policijai, dar nebuvo vieši. Taigi negavęs išankstinio leidimo ieškovas privalėjo neatskleisti informacijos apie tai, kas įvyko eu-LISA kabinete jam einant pareigas.

147 Trečia, dėl ieškovo argumento, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnį 2017 m. birželio 16 d. elektroniniame laiške jis įspėjo eu-LISA apie A padarytus pažeidimus, svarbu pažymėti, kad faktinės aplinkybės, apie kurias ieškovas pranešė policijai, susiklostė 2018 m. spalio 19 d. Taigi minėtas elektroninis laiškas negali būti laikomas nei išankstiniu eu-LISA informavimu, nei prašymu išduoti leidimą dėl tuo metu susiklosčiusių faktinių aplinkybių.

148 Be to, 2018 m. spalio 19 d. ieškovo elektroniniame laiške, kuriuo pranešta apie tą pačią dieną su A įvykusį incidentą, eu-LISA nebuvo informuota apie tai, kad jis planuoja apie incidentą pranešti policijai, ir jame nepateiktas prašymas dėl leidimo šiuo klausimu.

149 Ketvirta, reikia pažymėti, kad – priešingai, nei teigia ieškovas – Prancūzijos policijai buvo pateikta tiksli informacija; policija, kaip nurodo eu-LISA, paskambino į ieškovo kabinetą ir paprašė pakomentuoti jo praneštas faktines aplinkybes dėl agresyvaus A elgesio, kai A grasino ieškovui užsimojęs kėde.

150 Penkta, kaip tinkamai nurodyta galutinėje tyrimo ataskaitoje, nebuvo kliūčių tam, kad ieškovas paprašytų eu-LISA išankstinio leidimo ir jį gautų. Konstatuotina, kad ieškovui nebuvo kilęs pavojus, o Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnyje nurodytos galimybės neišduoti jam minėto leidimo buvo labai ribotos (žr. šio sprendimo 142 punktą).

151 Darytina išvada, kad net pripažinus, jog tam tikromis aplinkybėmis, visų pirma siekiant kreiptis į policiją tam, kad būtų pranešta apie darbo vietoje įvykusius faktus, galima teisėtai nukrypti nuo Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnyje numatytos išankstinio leidimo tvarkos, taip nebuvo nagrinėjamu atveju, nes ieškovui nebuvo kilęs pavojus.

152 Taigi reikia konstatuoti: kadangi ieškovas, nepaprašęs išankstinio eu-LISA leidimo, už jos ribų atskleidė faktines aplinkybes, susiklosčiusias jam einant pareigas eu-LISA, administracija galėjo pagrįstai manyti, kad jis pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsnį.

153 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ieškinio trečiojo pagrindo antrasis kaltinimas yra iš dalies pagrįstas, t. y. tiek, kiek jame nurodyta Pareigūnų tarnybos nuostatų 17 straipsnio aiškinimo ir taikymo klaida. Vis dėlto ši ginčijamame sprendime esanti klaida neturi įtakos to sprendimo teisėtumui ir savaime negali lemti jo panaikinimo. Pažeidimo, kuriuo kaltinamas ieškovas (kad prieš kreipdamasis į policiją nepaprašė leidimo), konstatavimas teisingai pagrįstas Pareigūnų tarnybos nuostatų 19 straipsniu.

[Praleista]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš NV bylinėjimosi išlaidas.

Gervasoni Madise Martín y Pérez de Nanclares

Paskelbta 2022 m. kovo 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.